

Balgfreds (S. Jensen) er der indgivet et Andragende fra Bestyrelsen for Bøvlerforeningen om en Understøttelse af Statskassen til den nævnte Forening. Dette Andragende vil efter det nævnte ærede Medlems Begjæring blive overgivet til Finantsudvalget.

Siden forrige Møde ere paa de Herrers Pladser omdelte Endringsforslag til 2den Behandling af „Forslag til Lov om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Myntsystem, for saa vidt angaar Lønninger, Godtgjørelser, Tillæg og Afdrag m. V. for Personer ved Hæren“ og Endringsforslag til 2den Behandling af „Forslag til Lov om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Myntsystem, for saa vidt angaar Lønninger, Godtgjørelser, Tillæg og Afdrag m. V. for Personer ved Søværnet“.

Man gik derefter til den første Sag paa Dagsordenen, som var:

Indbringelse ved Folkethingssmanden for Viborg Amts 3die Balgfreds (N. Albertsen) m. Fl. af „Forslag til Lov om Forhøjelse af Invalideforsørgelser“.

Formanden: Som Ordfører for Forslagsstillerne har det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Balgfreds Ordet.

J. N. Hansen: Der blev, hvad der vist nok vil være de ærede Medlemmer bevidst, i forrige Samling af Regjeringen forelagt et Lovforslag om Pensionering af Underklasserne og Forhøjelse af Invalideforsørgelsen. Paa Grund af forskellige Forandringer, som det da nedsatte saakaldte Hærløvsudvalg, der ogsaa havde dette Lovforslag til Behandling, ønskede for at gaa videre med Lovforslaget, som det ikke længere i forrige Samling, hvorimod der var Enighed i Udvalget om, at der maatte gjøres Noget for Invaliderne, og navnlig at deres Understøttelser maatte forhøjes paa Grund af Lidsforholdene. Efter forskellige Overveielser enedes hele Hærløvsudvalget til Slutning om at indbringe et særligt Lovforslag om Forhøjelse af Invalideforsørgelser, saaledes som det nuværende Udkast ogsaa vil komme til at ligge for. Det blev som sagt foreslaet af det hele Udvalg, Folkethinget vedtog det, og den daværende Finantsminister erklærede sig heller ikke derimod, men udtalte, at han kunde slutte sig dertil. Vi antage derfor, at denne Sag vilde være bleven heldig tilendebragt for Invalidernes Vedkommende i sidste Samling; men det hændte sig da, at Landstinget blev ufuldtalligt i de sidste Dage, det var samlet, idet forskellige Medlemmer vare rejste hjem før Samlingens Slutning, og dette foranledigede, at heller ikke dette Lovforslag kunde endelig vedtages. Forslagsstillerne have derfor ment her

paany at burde fremkomme med det samme Lovforslag, haabende paa, at det ikke vil møde Modstand, hvoften fra den høie Regjering eller fra Landstingets Side, og at det derfor vil gaa temmelig let gennem Rigsdagen. Jeg skal opløse, at, skjøndt Forslagsstillerne have indbragt Lovforslaget ordlydende saaledes, som det sidst blev vedtaget her i Folkethinget, er det dog vor Hensigt paa Sagens videre Gang at foreslaa et Par Endringer der i. Den væsentligste af disse vil gaa ud paa, at den Forhøjelse, som er tiltænkt Invaliderne, bliver at beregne fra 1ste April indeværende Aar, altsaa at man ogsaa tager indeværende Finantsaar med, da det jo var Hensigten sidst, at Lovforslaget skulde være traadt i Kraft fra 1ste April 1874. Jeg hørte imidlertid nu af den høitagtede Formand en Anmeldelse om, at Regjeringen tænker paa at indbringe et Lovforslag, hvoraf en Del, saa vidt jeg forstod, ogsaa skulde angaa Invalideforsørgelsen. Der vil jo ved disse Lovforslags fremtidige Behandling blive Leilighed til at sammenholde dem med hinanden og at se, hvor vidt man kan sammenarbejde dem, eller hvor vidt man kan give Regjeringens Lovforslag Fortrinet, hvor om jeg selvfølgelig ikke i Dag kan have nogen Mening. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det ærede Thing.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af „Forslag til Lov om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m.“
(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1279 ff).

Th. Nielsen: Det høie Thing vil have i Erindring, at dette Lovforslag i Fjor var til Behandling her. Det blev henvist til et Udvalg, men naaede ikke at komme til 2den Behandling. Der blev imidlertid afgivet en Betænkning over Sagen. Man har nu den Tilfredsstillelse, at den ærede Minister er gaaet ind paa de allerfleste, i alt Fald paa de allervæsentligste af de af Udvalgets Flertal i Fjor foreslaaede Endringer. Udvalgets Flertal gif ud fra, at Skiftegebyrerne skulde nedfættes i et saadant Forhold, at de bleve et passende Bederlag for det udførte Arbejde; men dette kan ikke siges at være Tilfældet, saaledes som de nu ere, idet af samtlige Retsgebyrer, henved 850,000 Rd., indbringe Skiftegebyrerne omtrent 300,000 Rd., og naar samtlige vore Retsomkostninger ere, saa vidt jeg har kunnet erfare, kun 600,000 Rd. i Aar, tør det vel siges, at henved 300,000 Rd. i Skiftegebyrer ere alfor Meget. Man kunde nu vel nok sige, at Udvalget egentlig burde være gaaet videre, idet man burde ganske have ophævet Skiftegebyrerne, da der dog nu efter